

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1550/07
22.11.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Звездане Лутовац, Николе Станојевића, Михаила Рулића и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА, чији је пуномоћник адвокат АБ, против туженог "ВВ", ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Окружног суда у Јагодини Гж.1.бр.331/07 од 05.07.2007. године, у седници већа одржаној дана 22.11.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Окружног суда у Јагодини Гж.1.бр.331/07 од 05.07.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Општинског суда у Јагодини 2 П-401/06 од 14.5.2007. године, одбачена је као неблагоприятна тужба тужиоца у делу у коме је тражио да се утврди да је био у радном односу код туженог у периоду од 10.05.2004. године до 10.9.2004. године.

Решењем Окружног суда у Јагодини Гж.1.бр.331/07 од 5.7.2007. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Општинског суда у Јагодини 2 П.бр.401/06 од 14.5.2007. године.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење у смислу члана 399. у вези члана 412. став 1. ЗПП, Врховни суд Србије је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Није учињена ни битна повреда из тачке 12. цитираног члана јер је побијано решење јасно и непротивуречно, садржи све разлоге о одлучним чињеницама, а утврђене чињенице нису у супротности са изведеним доказима.

Према стању у списима тужбом поднетом суду 14.9.2006. године, тужилац је тражио да се утврди да је био у радном односу код туженог у периоду од 10.5.2004. до 10.9.2004. године, да се тужени обавезе да изврши пријаву радног односа за наведени период и да му упише стаж у радну књижицу. Даље је тражио да се тужени обавезе да му исплати неисплаћене зараде за наведени период и да му уплати припадајуће доприносе. Тужиоцу је радна књижица достављена дана 15.5.2004. године, па је са тим даном сазнао за повреду својих права.

Код тако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право закључивши да је тужба тужиоца у делу којим је тражио да се утврди да је био у радном односу код туженога у периоду од 10.5.2004. до 10.9.2004. године, неблагоприятна.

Чланом 122. став 1 и 2. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр.70/01 и 73/01), прописана је да се против одлуке којом је повређено право запосленог или када је запослени сазнао за повреду права, запослени може да покрене спор пред надлежним судом у року од 15 дана од дана достављања одлуке, односно сазнања за повреду права. У конкретном случају тужилац је за повреду свог права сазнао даном враћања радне књижице 15.5.2004. године, па како је тужбу суду поднео дана 14.9.2006. године, по протеклу законског рока од 15 дана, правилно су нижестепени судови на основу члана 279. став 2. ЗПП, тужбу тужиоца у том делу одбацили као неблагоприятну.

Истицање тужиоца у ревизији да њему није уручена никаква писмена одлука о повреди права у односу на коју би могао да се рачуна рок из члана 122. Закона о раду, нису основани. Стога што је тужилац за повреду свог права сазнао када му је тужени вратио радну књижицу 4.5.2004. године и на тај начин манифестовао ову повреду, која у смислу цитиране законске одредбе не мора бити формализована.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у питање правилност и законитост оспорених решења, Врховни суд је у смислу члана 405. став 1. у вези члана 412. ЗПП-а, одлучио као у изреци решења.

Председник већа-судија

Стојан Јокић, с.р.

За потпис: _____

за тачност отправака

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЗ